

kova, to je vojnega ministra, ki ni odstopil, oziroma kralj Boris ni sprejel njegovega odstopa. Odstop Vlкова je zahteval zunanji politični položaj, ker je Vlkov zaščitnik Macedoncev, zaradi katerih pa je bila sedaj Bolgarska od Anglije in Francije — kregana. Kaj bo sedaj Bolgarija naredila, kako vlado bo dobila, se še ne ve. Zanimivo pa je, da se zaradi te vladine izpremembe močno spoprijemajo angleško-francoski listi z italijanskimi. Mussolini je menda v zahvalo zopet ponudil kralju Borisu princeso Ivano, ki jo je pred tednom še imel pripravljeno kot nevesto za albanskega kralja.

Avstrija se še ne priključi Nemčiji, to je začasen sklep Društva narodov, ki sedaj zboruje v Ženevi. Vendar je dejstvo, da se o tem vedno bolj pogosto govori. In o čemer se vedno bolj govori, se sčasoma zgodi.

Litvansko-poljski spor se že pretvarja v tiho vojno. Voldemaras, zastopnik Litve, je pred Društvom narodov obtožil Poljsko, da vrši tiho vojsko zoper Litvo.

Češka z nami v vseh vprašanjih zunanje politike! To se je pri zborovanju Društva narodov zopet pokazalo.

Jugoslavija podpiše Kellogov dogovor! Naš zunanji minister bo potoval iz Ženeve v Paris in tam za našo državo podpisal Kellogov dogovor — proti vojni.

Rusija pride podpisat dogovor — proti vojni! Kar nihče ni prav pričakoval, se je zgodilo, da se je tudi — Rusija odločila, da podpiše Kellogov dogovor.

ZA NEDELJO

Šest dni delaj, sedmi dan počivaj . . .

Pogosto mora postati človeku hudo pri srcu, ko pogleda po nedeljah malo po naši slovenski domovini. V prejšnjih časih tak svečan mir povsod, dopoldne in popoldne so se vsipale iz cerkev množice ljudi, ki se jim je poznalo na obrazih kakor nekaj iz onega sveta, mladino našo si videl pri knjigi, proti večeru je bila vsa družina zbrana pri prijetnem odidihu, zvečer se je razlegal iz naših hiš skupni rožni venec. Lepa stara slovenska nedelja! A zdaj! Kako je izgubil naš svet svoj nedeljski sijaj! Tolikokrat lahko vidiš ob nedeljah delo vseprek: kosijo, sušijo, žanjejo, orjejo — čisto navaden delavnik! — Človek se mora nehote spomniti besed sv. pisma, s katerimi toži Bog: »Zelo so skrunili moj dan!«

Seveda slišim izgovor: »Kaj pa hočemo? So pač težke danes gospodarske in življenjske razmere, človek si mora pomagati, kakor si pač more.« Res, vsi čutimo to. Tudi katoliška Cerkev upošteva to. Kedar je sila, kedar bi kdo trpel radi nedeljskega počitka veliko škodo, Cerkev delo ob nedeljah dovoljuje in ni tako hinav-

sko-trdosrčna, kakor so bili farizeji, ki so se spodtikali nad tem, da je Kristus ozdravil bolnike tudi v soboto — judovski praznik. Res so danes težke gospodarske razmere, a vprašanje je, če bo tej današnji stiski nedeljsko delo kaj pomagalo. In kolikokrat se to, kar se eno nedeljo pridela, drugo požene po grlu! Razven tega je zdravniško dokazano, da potrebuje človeško telo ravno po šestih napornih dnevih težkega telesnega dela en dan počitka, drugače oslabi in obnemore. Ali ne bi šlo delo v pondeljek veliko bolj izpod rok, ali se ne bi napravilo veliko več, ko bi šli ljudje k svojim opravkom po nedelji spočiti in s svežimi močmi, kakor pa če začnejo teden dela nespočiti, ubiti in vsi nevoljni! Sv. pismo pripoveduje, kako je moral nek mož, ki so ga dobili v soboto pri prepovedanem delu, po božjem povelju biti umorjen. Sedaj take kazni za oskrunjenje nedelje sicer ni, a oni, ki ne poznajo nedeljskega počitka, počasi morijo sami sebe in se spravljajo v prerani grob, ker si brez nedeljskega počitka kvarijo zdravje in moč in morajo črez leta za zdravila izdajati več, kakor so si pridobili z nedeljskim delom. In nazadnje, ali je zboljšanje neugodnih gospodarskih razmer samo v človeških rokah? Gotovo hoče Bog, da si mi moramo pomagati v teh stvareh s svojim lastnim prizadevanjem, a v sv. pismu je čisto jasno povedana še druga resnica, da smo pri vsem tem pa tudi od Boga odvisni in on našemu prizadevanju lahko da svoj blagoslov, ali pa ga tudi odtegne. Ali bo ta božji blagoslov tam, kjer Boga zanj ne prosijo, kjer se Boga niti ob nedeljah ne spominjajo? Pri preroku Ageju lahko čitaš te besede: »Vi ste veliko sejali, pa malo našli . . . Željno ste se ozirali po izobilju, in glejte, prišlo je pomanjkanje; spravljali ste v hiše, jaz pa sem vse odpihnil. Zakaj to, govori Gospod nebesnih trum? Zato, ker je zapuščena moja hiša.« Če človek gleda na nedeljsko delo, ki ga je danes toliko, zraven pa vidi, kako tudi to nič ne pomaga, mu pač morajo priti te besede na misel.

Ko tožimo danes o težkih razmerah, pa si nekateri mislijo pomagati z nedeljskim delom, ne smemo pozabiti na ono pomenljivo Kristusovo besedo: »Človek ne živi samo od kruha, temveč od vsake besede, ki pride iz ust božjih.« In te oživljajoče božje besede ni tam, kje ni nedeljskega počitka. Sv. pismo označuje velikokrat oskrnitev Gospodovega dneva za odpad od Boga. Čisto po pravici. Kdor v nedeljo ostane pri svojem delu in ne gre k službi božji, pač kaže, da je že zelo tuj Bogu, da ga ne priznava za svojega gospodarja, da ničesar ne išče pri njem, da menda zelo malo misli na dušo, na večnost, da ima svojega boga in svoja nebesa tukaj na zemlji, ali da bi jih vsaj rad imel. In ko ostane nedeljo za nedeljo tako zarit v zemljo, pa nič ne povzdičuje svojih oči gor k zvezdam, ko ostaja nedeljo za nedeljo brez besede

božje, ko nikdar ni v njegovo dušo tistega božjega duha, ki ga človek tudi potrebuje za svoje življenje, postaja njegova duša vedno bolj prazna, vedno bolj zanemarjena. Sicer jih je danes veliko, ki mislijo, da lahko človek živi tudi brez vsega tega, kar dviga dušo. Pa če ne bi mislili tudi na oni svet, kaj bo tam z izgubljenimi dušami, naj omenim le nekaj. Če greš v nedeljo v cerkev in si tam blizu svojemu Bogu, sam veš, kako se vračaš čisto drugačen, tako poživljen, tako potolažen, tako srečen k svojemu delu. A kako čisto drugače je onemu, ki ostane tudi v nedeljo pri svojem delu. Kako mu postaja vse življenje, vsako delo bridko, težko, neznosno, kako se mu bere že na obrazu nevolja in dušna trpkost.

»Moj dan je znamenje med menoj in med vami«, je govoril Gospod v stari zavezi. Veljajo te besede še tudi danes. Krščanska nedelja je znamenje krščanskega duha, krščanskega človeka. Zato pa, če hočemo biti res krščanski, v naše duše, v naše hiše, v naše vasi, na naša polja, na naše travnike zopet pravo krščansko nedeljo! Z nedeljo bo prišel tudi nedeljski blagoslov!

*

Katoliška mladinska organizacija v Avstriji. Državna zveza katoliških mladinskih organizacij je imela letošnje glavno zborovanje v mestu Bregenz-u. Statistika izkazuje v vsej Avstriji 1056 mladinskih društev z 43.520 člani. Zveza izdaje tudi 4 mladinske liste. Kako živahno je zveza delovala, priča pred vsem to, da je osrednja pisarna sprejela 10.903 dopisov, a razposlala jih je 34.927.

Versko šolstvo na Ogrskem. Kakor znano, imajo na Ogrskem posamezne veroizpovedi pravico, da imajo svoje verske šole. Za te šole skrbi »Katoliška ljudska zveza«. Kakor je razvidno iz poročila te zveze, imajo katoličani na Ogrskem: 1 katoliško vseučilišče v Budimpešti, 7 višjih šol, 50 srednjih šol, 26 učiteljskih, 2751 osnovnih šol in 33 otroških zavetišč.

Mišljenje boljše vizma napram veri. Poverjenik za prosveto na Ruskem se je izrazil na nekem zborovanju o veri: »Mi sovražimo krščanstvo in kristjane. Najboljši med njimi so naši največji sovražniki.« Oni ožnanjujejo odpuščanje in ljubezen — največje nasprotstvo našim načelom. Krščanska ljubezen je največja ovira revolucije, mi se moramo zato bojevati proti temu nauku z vsemi sredstvi. Mi potrebujemo sovražstva! Mi moramo znati sovražiti, tako bomo svet osvojili. Posrečilo se nam je, da smo pahnili iz prestolov zemeljske kralje, sedaj je vrsta na nebeskem kralju. Boj zoper vero hočemo voditi z vsemi sredstvi!«

Verska zmeda na Nemškem. Poleg katoliške Cerkev je na Nemškem raznih verskih ločink in verskih nazorov 52. Je to posledica Lutrovega nauka, da si lahko vsak po svoji pameti dela vero iz sv. pisma.